

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: D. M.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě ze dne 22. 12. 2022 na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. V části týkající se nezákonného zásahu Policie ČR, k němuž mělo dojít ze dne 22. 12. 2022 v budově Městského soudu v Praze a poté také na dalších místech a který měl spočívat ve fyzickém útoku, spoutání, držení na dešti v zimě bez čepice a rukavic, upření neadresné kritiky, vyhlášení neexistujících urážek, prohlédání, zabavení telefonu a manipulace s ním, zničení kamerových záznamů a přítomnosti příslušníků Policie ČR v ordinaci u lékaře, se žaloba odmítá.
- II. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Svědkovi Ing. D. B. se přiznává svědecké ve výši 998 Kč, které mu bude vyplaceno z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce je povinen zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši 998 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba a její doplnění

1. Žalobce se v žalobě domáhal ochrany před nezákonným zásahem příslušníků Policie ČR, k němuž mělo dojít dne 8. 12. 2022. Zásah měl spočívat ve vyhrožování žalobci a v bránění v pořizování videozáznamu (nahrávání).
2. Žalobce ke skutkovým okolnostem uvedl, že se uvedeného dne dostavil do studovny spisů Městského soudu v Praze, kde jej pracovnice dvakrát odmítly objednat na nahlížení do spisu. Pracovnicemi byl ignorován a vyžadovaly po něm osobní údaje, které před dalšími osobami odmítl poskytnout. Následně žalobci vyhrožovaly zavoláním justiční stráže, městské policie a Policie České republiky. Několik motorizovaných jednotek Policie ČR následně skutečně zavolaly. Žalobce dále tvrdil, že mu jeden z příslušníků justiční stráže vyhrožoval, že je natáčení trestný čin s tím, že na něj podá trestní oznámení a další mu hrozil násilím a zajištěním, pokud studovnu neopustí. Dle žalobce se vměšoval do civilního sporu.
3. Ve vztahu k Policii ČR žalobce v žalobě tvrdil, že mu jeden z policistů vyhrožoval, že páchá protiprávní čin. Poté, co jej žalobce požádal o sdělení ustanovení právního předpisu, se však odmlčel. Tentýž policista žalobci hrozil zajištěním, nutil jej ukončit nahlížení do spisu a znemožnil mu nahrávání (pořizování videozáznamu). Žalobce navrhl, aby soud určil, že uvedené zásahy byly nezákonné.
4. V *doplnění žaloby* ze dne 21. 8. 2023 žalobce uvedl, že byl brutálně fyzicky napaden „reprezentanty“ žalovaného, kteří porušili zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“). Zopakoval, že shora uvedeného dne přišel k Městskému soudu v Praze nahlížet do spisu, pracovnice studovny s ním však odmítla komunikovat. Následně dorazili příslušníci Policie ČR a tvrdili, že u soudu se nesmí natáčet a „*vycucali si z prstu neexistující řád budovy*“. Tato tvrzení zopakovala také justiční stráž. Příslušníci Policie ČR žalobce vyzvali, aby odešel a on tak učinil. Natáčel přitom videozáznam. Při odchodu si žalobce položil řečnickou otázku „*Co to máme u Policie České republiky za ubožáky?*“. Na to mu jeden z policistů řekl, aby „*na něj nezářal*“, čímž se dle žalobce snažil vyvolat konflikt. Žalobce následně prohlásil, že „*Všichni policajti jsou ubožáci*“, načež se jeden z policistů rozběhl a zaútočil na něj kopy a pěstmi, aniž by jej žalobce, který šel před ním, viděl. Policisté do žalobce kopali, škrtili jej a způsobili mu řadu zranění, kvůli nimž byl v pracovní neschopnosti. Policisté žalobce následně spoutali a žalobce s nimi stál na dešti v teplotě 10 °C. Na žalobce přšelo, policisté mu vzali čepici a rukavice a vystavili jej utrpení. Následně byl žalobce spoutaný i v nemocnici a policisté se „*vecpali i do ordinace*“. Policisté žalobce poté zadržovali na služebně a slibovali zavolání GIBS, což se nakonec nestalo. Žalobce utrpěl fyzické i psychické trauma. Ze svých daní platí nefunkční státní správu.
5. Dále žalobce odkázal na blíže neupřesněný rozsudek Nejvyššího soudu Československé republiky z roku „asi“ 1929 a uvedl, že policisté porušili § 9 a § 11 písm. a), b) a c) zákona o policii. S odkazem na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu žalobce uvedl, že byl porušen postup vykazání dle § 44 až 47 zákona o policii a policie i justiční stráž jednala v rozporu s judikaturou, když mu zabránila natáčet. Odkázal také na stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 16. 10. 2014 (dále jen „Stanovisko“), podle něhož policista musí strpět pořizování videozáznamu. Žalobce konstatoval, že „*PČR není soukromá osoba, ale veřejná instituce a v důsledku toho musí*

prokázat vyšší míru tolerance“. Následně uvedl výčet nezákonných skutků „1. Brutální fyzický útok ze zálohy, kopání a bití. 2. Spoutání. 3. Držení na dešti v zimě bez čepice a rukavic. 4. Upření všeobecné neadresné kritiky. 5. Vylhání neexistujících urážek pro ÚMČ P2 a SVK ORII. 6. Prohledání. 7. Zabavení telefonu a manipulace s ním. 8. Zničení jejich kamerových záznamů. 9. Přítomnost u doktora.“

6. Žalobce v doplnění žaloby navrhl, aby soud „fyzický úkon Policie České republiky se zraněními, spoutáním, držením na dešti bez rukavic a čepice, upření všeobecné kritiky, křivé nařčení z přestupků u Úřadu městské části Praha, prohledání, zabránění telefonu, zničení kamerových záznamů a přítomnost u doktora“ označil za nezákonné činy.

II. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě označil žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Úvodem konstatoval, že disponuje podklady (1) k incidentu, který se odehrál dne 8. 12. 2022 (tedy k tvrzenému nezákonnému zásahu popsanému v žalobě – pozn. soudu) a také (2) k incidentu jinému, který se zřejmě odehrál až dne 22. 12. 2022, jehož průběh však koresponduje s obsahem doplnění žaloby.
8. K tvrzenému zásahu ze dne 8. 12. 2022 v cca 13:00 hod. žalovaný uvedl, že došlo nejprve ke konfliktu mezi žalobcem a zaměstnankyněmi Městského soudu v Praze v prostoru studovny spisů, k nimž se žalobce choval nevhodně, urážlivě a natáčel si je na mobilní telefon. Podobně se choval také k justiční strážci. Na základě pokynu bezpečnostní ředitelky Městského soudu v Praze byl žalobce justiční strážci vyzván k ukončení natáčení ve studovně a poté také k jejímu opuštění. Zároveň byla přivolána Policie ČR. K této fázi žalovaný odkázal na vyjádření vedoucí studovny a příslušníků justiční stráže. Pohyb žalobce také zachytily kamery. Policie ČR na místo dorazila v cca 13:30 hod. Žalobce i poté pokračoval v urážlivém chování. Policisty byl upozorněn na zákaz pořizování nahrávek ve studovně a byl vyzván k odchodu. Důvodem omezení nahrávání byla interní pravidla soudu, resp. ochrana osobních údajů obsažených v soudních spisech a ochrana osobnostních práv zaměstnankyň soudu. Jednání žalobce spočívající v urážení zaměstnankyň soudu a justiční stráže bylo oznámeno Úřadu Městské části Praha 2 jako přestupek. Žalovaný odkázal na videozáznamy z osobní kamery jednoho z policistů.
9. K druhému tvrzenému zásahu, k němuž dle žalovaného došlo 22. 12. 2022 po 15 hod. (a který odpovídal skutkovému ději popsanému v doplnění žaloby), pak žalovaný uvedl, že se žalobce dostavil na Městský soud v Praze a opět vyvolal konflikt. Na místo byla opět přivolána Policie ČR, která žalobci na základě informací od justiční stráže sdělila, že v rámci nahlížení do spisu nemůže na studovně spisů natáčet a pokud není ochoten dodržovat provozní řád, má místo opustit. Žalobce na odchodu policisty opakovaně urážel a byl jimi vyzván k upuštění od protiprávního jednání. Po eskalaci situace, kdy žalobce policisty dále urážel a zprudka se na ně otočil, byly z důvodu pokračování v protiprávním jednání a rizika agrese proti žalobci použity donucovací prostředky. Žalobci byla přiložena pouta, jím upuštěný mobilní telefon mu byl vložen do batohu a na jeho žádost mu byla přivolána rychlá záchranná služba. Policisté se žalobcem čekali na její příjezd a žalobce v průběhu čekání žádal o nasazení čepice a rukavic a zapnutí bundy. Po vyšetření v nemocnici žalobce policistům neposkytl lékařskou zprávu. Později s ním byly dokončeny úkony na místním oddělení Policie ČR a byl propuštěn.
10. Žalovaného se mohou týkat pouze tvrzení, že žalobci mělo být sděleno, že páchá protiprávní čin, měla být vůči němu učiněna pohružka zajištěním, měl být nucen ukončit nahlížení

do spisu a mělo mu být zabráněno v nahrávání. V doplnění žaloby žalobce sice uvedl datum 8. 12. 2022, od druhé strany dále však zjevně nepopisoval jednání, které bylo předmětem žaloby, ale jiný incident, jehož popis koresponduje (s řadou faktických výhrad) spíše incidentu ze dne 22. 12. 2022. Měl-li by se popis v doplnění žaloby vztahovat k datu 8. 12. 2022, pak se takový skutek nestal. Má-li však jít o rozšíření žaloby o nově tvrzený zásah, jde o opožděné podání. Nejedná se přitom o pouhé rozšiřování žalobních námitek, ale o uvedení zcela nově tvrzeného nezákonného zásahu z jiného dne.

11. Ohledně „protiprávního jednání“ není zřejmé, zda šlo o výrok Policie ČR. Ta reprodukovala sdělení justiční stráže, že ve studovně spisů není nahrávání dovoleno. K zabránění nahrávání ani k žádosti o ukončení nahlížení za přítomnosti policistů nedošlo, neboť žalobce byl ze studovny vykázán již justiční stráží. Následně mu bylo pouze reprodukováno, za jakých podmínek může studovnu využít. Žalobce v kontaktu s policisty videozáznam pořizoval a nebylo mu v tom nijak bráněno. Ve vztahu k „hrozbě zajištěním“ žalovaný uvedl, že žalobce byl upozorněn na možné následky, pokud by opět narušoval veřejný pořádek ve studovně. Kromě pořizování videozáznamu bez souhlasu dotčených osob žalobce urážel zaměstnankyně soudu a příslušníky justiční stráže, což naplňuje skutkovou podstatu přestupků znevážení postavení úřední osoby a ublížení na cti. Žalobce byl povinen uposlechnout výzvy justiční stráže a policistů (§114 zákona o policii). Její neuposlechnutí je přestupkem. Žalovaný dále odkázal na § 26 odst. 1 písm. f) a § 43 odst. 1 písm. a) a b) zákona o policii a uvedl, že k úkolům policie patří ochrana veřejného pořádku, který žalobce narušoval svým jednáním vůči přítomným úředním osobám a zaměstnankyním soudu. Oprávnění justiční stráže žádat Policii ČR o součinnost odpovídá povinnost Policie ČR tuto součinnost poskytnout. Jestliže policie na místě vyřešila a ukončila konflikt na základě informací od justiční stráže a správy soudu, nelze na tom shledat nic nezákonného. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a konstatoval, že Policie ČR přiměřeným způsobem ukončila konflikt vyvolaný žalobcem, přičemž bylo patrné, že žalobce by jinak v konfliktním a urážlivém chování pokračoval.
12. Ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu ze dne 22. 12. 2022 žalovaný uvedl, že ke zranění žalobce nedošlo. Žalobce si vyžádal lékařské vyšetření, ale lékařskou zprávu neposkytl a dle všeho žádné zranění neutrpěl. Policie ČR žalobce doprovodila k lékaři z důvodu, že byl omezen na svobodě. K zajištění žalobce přistoupila po marných výzvách k ukončení protiprávního jednání (urážky, resp. znevážení postavení úřední osoby), kdy žalobce v tomto jednání přesto pokračoval. Zároveň bylo reagováno na prudký pohyb žalobce vůči policistům. Žalovaný zopakoval, že každý je povinen uposlechnout výzvy policisty a policista je oprávněn pokyn (výzvu) i vynutit. Dle § 51 zákona o policii je policista při zákroku oprávněn použít donucovací prostředky [jednalo se o hmaty a chvaty a přiložení pout dle § 52 písm. a) a p) téhož zákona]. Dle § 53 zákona o policii je policista oprávněn užít donucovací prostředky mimo jiné k ochraně bezpečnosti své osoby a k ochraně veřejného pořádku. Před použitím donucovacích prostředků byl žalobce vyzván k upuštění od protiprávního jednání a nebyla mu způsobena nepřiměřená újma. Je třeba zohlednit kontext události (opakovanou verbální agresivitu žalobce), kdy předchozí komunikace nevedla k nápravě, a to s ohledem na opakující se jednání žalobce nejen v inkriminovaný den. Zárok Policie ČR odpovídal tomu, že mírnější prostředky byly daného dne, ale i v minulosti, evidentně neúčinné.
13. S ohledem na zajištění žalobce a jeho agresivitu byla užita pouta z důvodu ohrožení bezpečnosti osob a veřejného pořádku. Žalobce byla zajištěn z důvodu rizika pokračování

v páchání přestupku. Postup Policie ČR odpovídal okolnostem případu a byl v souladu se zákonem.

14. Ohledně „držení na dešti“ žalovaný uvedl, že čepice a rukavice jsou potřeba při řádově nižších teplotách. Žalobce ani nespecifikoval újmu, která mu měla vzniknout. Z videozáznamu je patrné, že počasí bylo normální a ani kolemjdoucí čepici nemají. Telefon žalobce byl vložen do jeho zavazadla poté, co mu upadl. Policie ČR s ním nemanipulovala a žádné videozáznamy nemazala.
15. Prohledání osoby je úkon související se zajištěním (§ 35 odst. 2 zákona o policii). V rámci stížnosti na postup Policie ČR ze dne 8. 12. 2022 žalobce zmiňoval, že disponuje střelnou zbraní, kterou může použít. I z minulosti je žalobce Policii ČR znám jako osoba konfliktní a agresivní.
16. Ohledně „upření kritiky“ žalovaný poznamenal, že žalobce si svobodu projevu vykládá svérázně a pomíjí nejen pravidla slušnosti, ale také zákon, který sankcionuje urážky, znevažování úřední osoby i další verbální delikty. Samoučelné urážky nejsou kritikou - jejich účelem je urazit nebo eskalovat konflikt. Přitom i přestupek je protiprávním jednáním. Ve vztahu ke „křivému obvinění“ žalovaný uvedl, že dle § 73 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „PřesZ“) je Policie ČR povinna oznamovat podezření na spáchání přestupku. Žalobce patrně předpokládá, že zatímco on může urážet své okolí a vyhrožovat, ostatní mají takové jednání tolerovat, což však nelze spravedlivě požadovat.
17. Ve vztahu k zásahu ze dne 8. 12. 2022 žalovaný zdůraznil, že Policie ČR konala na žádost justiční stráže (a zprostředkovaně zaměstnankyň soudu) a v rámci asistentce při řešení konfliktu vycházela z jí podaných informací. Požadavek na omezení pořizování audiovizuálních záznamů v prostoru studovny spisů označil žalovaný za opodstatněný (nacházejí se zde další osoby nahlízející do spisů) a jsou zde spisy s osobními údaji. Dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2022, č.j. 7 As 47/2022-44 uvedl, že zákonnost zásahu opodstatňuje zejména zvláštní režim spisovny. Odkaz žalobce na Stanovisko pomíjí, že toto bylo 30. 8. 2019 aktualizováno a míří na faktické úkony „v terénu“. Žalobce zasahoval (mohl zasáhnout) i do práv jiných osob, nejen policistů. Žalobce vychází z premisy, že může pořizovat záznamy kdykoliv a bez omezení. Mimo regulace soudních řízení jsou zde však limity dané ustanovením § 84 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“). Účelem pořizování záznamů žalobcem je přitom spíše vyvíjení nátlaku na druhé a vyvolávání konfliktů, tedy šikanózní výkon práva. Je tudíž otázkou, nakolik je jednání žalobce hodno právní ochrany.
18. Žalovaný dodal, že žalobce pravidelně vystupuje vůči různým osobám i policistům urážlivě, přičemž do konfliktů se dostává v důsledku vlastního jednání. Opakovaně podává správní žaloby, avšak žádné nezákonné jednání Policie ČR se v soudních řízeních dosud neprokázalo (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2019, č.j. 14 A 194/2018-52 nebo ze dne 10. 2. 2020, č.j. 14 A 88/2019-49 atd.).

III. Ústní jednání před soudem

19. K ústnímu jednání před soudem, které se konalo dne 15. 10. 2024, se žalobce, ač řádně předvolán, nedostavil. Žalobce zaslal soudu dne 11. 9. 2024 žádost o odročení jednání, v níž uvedl, že má prakticky vyčerpanou dovolenou, bydlí 800 km od Prahy a cestování je pro něj časově, ekonomicky a mentálně vyčerpávající. Žádal o odročení jednání na 30. 10. 2024 nebo

na listopad až prosinec. Soud dospěl k závěru, že žalobcova žádost postrádá důležité důvody, pro které jediné může být podle § 50 s. ř. s. jednání odročeno, a proto této žádosti nevyhověl, o čemž žalobce vyrozuměl přípisem ze dne 16. 9. 2024, č.j. 15 A 111/2022-85.

20. Před jednáním soud obdržel od žalobce dne 9. 10. 2024 datovou zprávu s názvem „*Re: 15A111/2022-85 – přípis*“, jehož přílohou byla písemnost v německém jazyce s názvem „*Arbeitsunfähigkeitsbescheinigung*“ ze dne 8. 10. 2024 (nepřeložená do českého jazyka) a dále zaměstnanecká průkazka žalobce. Žalobce se však v tomto svém podání nijak nezmnínil o tom, že by žádal o odročení jednání. Z německy psané písemnosti vyplývá, že se jedná o potvrzení o pracovní neschopnosti žalobce vystavené lékařem F. S., přičemž pracovní neschopnost měla trvat do 11. 10. 2024. Potvrzení zaslané žalobcem se tedy ani časově nekrylo s datem ústního jednání. I kdyby tedy žalobce o odročení jednání požádal, což neučinil, jím zaslané potvrzení o pracovní neschopnosti nemohlo být dostatečným důvodem pro to, aby soud takové žádosti vyhověl. Ústní jednání se tedy konalo v nepřítomnosti žalobce.
21. Žalovaný při ústním jednání před soudem setrval na svém procesním návrhu, že žaloba by měla být v části odmítnuta a v části zamítnuta, přičemž zopakoval argumentaci obsaženou ve vyjádření k žalobě.
22. Soud při ústním jednání vyslechl čtyři svědky, a to policisty pprap. Ing. D. B. a pprap. L. S. a příslušníky justiční stráže pprap. P. N. a ppor. J. F. Dále provedl důkaz videozáznamem ze dne 8. 12. 2022 pořízeným hlídkou Policie ČR.
23. Svědek Ing. D. B. uplatil při jednání nárok na svědecké ve výši 998 Kč odpovídající ceně jízdného vlakem z Vyškova na Moravě do Prahy a zpět.
24. Z *výpovědi svědka pprap. Ing. D. B., příslušníka Policie ČR*, soud zjistil, že Policie ČR byla dne 8. 12. 2022 zavolána do budovy Městského soudu v Praze na agresivní osobu, která měla „dělat nepokoje“ ve studovně. O součinnost policii požádala justiční stráž. Po příjezdu se zasahující policisté kontaktovali se žalobcem, který si je a všechny zúčastněné natáčel. Žalobce jim sdělil, že mu bylo odepřeno nahlížení do spisu. Poté šli policisté zjišťovat informace ohledně fungování studovny spisů od zaměstnankyň soudu. Zjistili, že studovat spis lze pouze po objednání, přičemž žalobce objednan nebyl, a že ve studovně nemůže být pořizován žádný kamerový ani zvukový záznam. Žalobce si přitom začal zaměstnankyně po konfliktu s nimi natáčet. Zaměstnankyně studovny tedy zavolaly justiční stráž. Policisté následně žalobce poučili, že ve studovně nelze s ohledem na GDPR a přístupné spisy pořizovat žádné obrazové ani zvukové záznamy. Zaměstnankyně spisovny přitom byly ochotny žalobce objednat na jiný termín, pokud si je nebude nahrávat. S tím žalobce nesouhlasil a uvedl, že přijde jindy. Po poučení ze strany policistů žalobce z budovy soudu odešel. Žalobce současně během komunikace s policisty nadával příslušníkům justiční stráže, o čemž byl sepsán úřední záznam a věc byla postoupena na místní oddělení Vinohrady, které mělo následně učinit oznámení správnímu orgánu. Žalobce tedy z budovy dobrovolně odešel a již při odchodu uváděl, že si bude stěžovat. Na dotaz soudu na počet zasahujících policistů Ing. B. odpověděl, že byli s kolegou pprap. S. dva. K dotazu soudu ohledně pořizování videozáznamu zásahu Ing. B. uvedl, že byl pořizován záznam z osobních kamer. Dne 16. 12. 2022 bylo sepsáno také vyjádření pro odbor vnitřní kontroly, kde byl popsán průběh zásahu a bylo zde současně uvedeno, že byl pořizován kamerový záznam. Osobní kameru měl Ing. B. i pprap. S. Na dotaz soudu, zda 8. 12. 2022 nedošlo mezi policisty a žalobcem k fyzickému

kontaktu, Ing. B. odpověděl, že nikoliv. Žalobce nebyl nijak omezen na osobní svobodě, všechno proběhlo bez většího zásahu.

25. Z *výpovědi svědka pprap. L. S., příslušníka Policie ČR*, soud zjistil, že pprap. S. s kolegou Ing. B. byli dne 8. 12. 2022 zavoláni na agresivního muže v budově Městského soudu v Praze, konkrétně ke studovně č. 2. Při příchodu viděli žalobce, kolem něhož stála justiční stráž, jejíž příslušníky si žalobce natáčel. Žalobce policistům sdělil, že mu bylo odepřeno nahlédnutí do spisu. Policisté od zaměstnankyň studovny spisů zjistili, že žalobce byl v minulosti objedнан, avšak bez omluvy se k nahlížení nedostavil. Zaměstnankyně studovny policistům současně sdělily, že žalobce se může objednat a následně přijít na dohodnutý termín. Nemůže však jen tak přijít, protože spis je třeba předem připravit. To se žalobci nelíbilo. Policisté jej poučili, že natáčení zaměstnankyň studovny není dle vnitřního řádu povoleno. Po zákroku policistů žalobce budovu soudu opustil, aniž by byl omezen na osobní svobodě. Během zákroku policistů žalobce urážel příslušníky justiční stráže. O zásahu byl sepsán úřední záznam. Na dotaz soudu, zda žalobce nadával také policistům, pprap. S. odpověděl, že nikoliv, ale žalobce jim sdělil, že si na ně bude stěžovat. Policisté sepsali vyjádření adresované odboru vnitřní kontroly a od té doby se jim nikdo neozval.
26. Z *výpovědi svědka ppor. J. F., příslušníka justiční stráže*, soud zjistil, že ppor. F. byl již u mnoha incidentů se žalobcem a pokud by si nepřčetl služební záznam, tak by si incident ze dne 8. 12. 2022 nevybavil. Odkázal tedy na služební záznam, z něhož si událost připomněl a uvedl, že většinou to bylo vždy stejné. Žalobce se dostavil do budovy soudu a domáhal se nahlížení do spisu, ač byl objedнан na jiný termín. Přišel s telefonem v ruce a začal si natáčet zaměstnankyně studovny spisů. Po nějaké době, když mu nechtěly vyjít vstříc, začal být vulgární a nelíbilo se mu, že nemůže do spisu nahlédnout. Byla tedy přivolána justiční stráž, která žalobci dala zákonnou výzvu, aby studovnu opustil. Žalobce tuto výzvu neuposlechl, takže justiční stráž přivolala k poskytnutí součinnosti policii. Po domluvě s policisty nakonec žalobce budovu Městského soudu v Praze opustil, aniž by proti němu byly užity donucovací prostředky.
27. Z *výpovědi svědka pprap. P. N., příslušníka justiční stráže*, soud zjistil, že pprap. N. si již okolnosti žalobcem tvrzeného zásahu ze dne 8. 12. 2022 příliš nevybavoval a odkázal na služební záznam. Následně uvedl, že žalobce se uvedeného dne dostavil do budovy soudu. S ohledem na předchozí zkušenosti informoval pprap. N. o této skutečnosti svého velitele ppor. F. Žalobce se ve studovně choval nevhodně, takže byla přivolána justiční stráž. Ppor. F. následně pprap. N. požádal, aby na pokyn bezpečnostní ředitelky Městského soudu v Praze sdělil žalobci, že ve studovně nesmí natáčet zaměstnance soudu a pokud by žalobce neuposlechl, má být vyveden. Pprap. N. to tedy žalobci sdělil, avšak žalobce nereagoval. Pprap. N. tedy užil zákonnou výzvu, po které žalobce studovnu opustil. Následně seděl žalobce na chodbě a byla přivolána Policie ČR. Žalobce poté v doprovodu policistů odešel. Na dotaz soudu, zda 8. 12. 2022 došlo mezi justiční stráží a žalobcem k nějakému fyzickému kontaktu, pprap. N. odpověděl, že nikoliv.
28. Z *videozáznamu ze dne 8. 12. 2022 pořízeného hlídkou Policie ČR* soud zjistil, že zachycuje žalobce na chodbě Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská, v prostoru před místností studovny spisů. Žalobce policistům sděluje, že si je bude nahrávat, načež mu policisté odpovídají, že tak činit může. Žalobce dále uvedl, že měl daného dne u Městského soudu v Praze jednání, které již skončilo. Potřebuje však nahlédnout do spisu, což však bylo žalobci dnes již potřetí odmítnuto. Policista žalobci následně opět sdělil, že na chodbě si může nahrávat. Žalobce nazval zaměstnance studovny spisů „hovady“. Policista žalobci sdělil, že

ve studovně spisů nahrávat nemůže a nebude, načež mu žalobce odvětil, že může a že tak činí. Žalobce dále užíval vulgární výrazy vůči příslušníkům justiční stráže s tím, že mu vyhrožovali, že na něj podají trestní oznámení za nahrávání. Policisté na místě žalobce ztotožnili a následně mu jeden z nich sdělil, že „*byl na nahlížení již v minulosti objednan, avšak bez omluvy se nedostavil. Dnes (tj. 8. 12. 2022 – pozn. soudu) jste objednan nebyl, vtrhl jste tam bez objednání, takže tam nemáte co dělat.*“ Na to žalobce odvětil, že byl dnes u soudu, který vyhrál. Policista mu sdělil, že nahlížet do spisu je možno po předchozím objednání, načež žalobce odpověděl, že se chce objednat. Policista mu tedy sdělil, že v takovém případě od něj budou zaměstnankyně studovny spisů potřebovat nacionále a spisovou značku. Žalobce uvedl, že jim tyto údaje sdělil již několikrát. Policista mu na to odpověděl, aby to šli za přítomnosti Policie ČR vyřešit a upozornil žalobce, aby ve studovně spisů nenatáčel. Žalobce odpověděl, že tedy přijde jindy. Na opakované upozornění policisty, že uvnitř studovny spisů natáčet nemůže, mu žalobce ukázal (zřejmě) rozsudek Městského soudu v Praze s tím, že „*vyhrál soud*“. Policista žalobci zopakoval, že uvnitř studovny jsou „*určitá pravidla, je to na objednání a není to veřejnosti přístupné*“. Žalobce se policisty opětovně ptal „*podle jakého zákona? Není to přestupek.*“ Na to policista odvětil, že pokud se chce žalobce dnes objednat na nahlížení, tak s ním do studovny vstoupí za účelem dohodnutí termínu, ale žalobce si uvnitř nebude natáčet. Žalobce uvedl, že mu tedy policista brání v objednání. Na to policista odvětil, že mu v tom nebrání, jen žalobce musí spolupracovat. Následně se jej policista zeptal, zda se tedy chce objednat. Žalobce uvedl: „*zavolám na krajskou správu. Já si počkám, až odejdete a pak sem půjdu s tou kamerou znova. To si pište, že jo.*“ Načež žalobce odcházel chodbou k východu z budovy. Policista na něj zavola, že se má zastavit a poučil jej: „*Pokud sem dnes ještě přijdete, do té místnosti (studovny spisů – pozn. soudu), vtrhnete dovnitř a budete si natáčet.*“ Žalobce ve stejný čas odvětil „*tak přijdu zítra*“. Načež policista pokračoval „*budete omezen na svobodě, protože my vás z toho místa vykazujeme.*“ Policista ještě žalobci sděluje, že jej poučí ohledně přestupkového jednání. Na to žalobce opouští budovu.

29. Žalobce v žalobě navrhl provedení řady důkazů (kamerové záznamy, sdělení stížnosti, jednací řád, správní řád, výdělek). Soud při ústním jednání důkazní návrhy žalobce usnesením zamítl. Co se týče kamerových záznamů, videozáznam z kamer umístěných na stejnokroji policistů byl soudem při ústním jednání proveden. Provádění jakýchkoliv dalších kamerových záznamů (které žalobce nadto ani nespecifikoval) považoval soud za nadbytečné. Ve vztahu k úřednímu záznamu o podání vysvětlení ze dne 8. 12. 2022, č.j. KRPA-393170-1/ČJ-2022-000114 soud konstatuje, že je v něm obsaženo toliko vyličení skutkových okolností žalobcem, které ostatně provedl již v žalobě a jejím doplnění. I provedení tohoto důkazu tedy soud považoval za nadbytečné. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů je právním předpisem, jímž se v řízení před soudem důkaz neprovádí s ohledem na zásadu, že soud zná právo. Žalobce současně neuvedl, jaký „jednací řád“ má konkrétně namysli. Jím doložená výplatní páska mající prokazovat žalobcův výdělek je ve vztahu k posouzení zákonnosti namítaného zásahu tedy ve vztahu k předmětu řízení, zcela irrelevantní.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

30. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
31. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo

zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

32. Podle § 83 s. ř. s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
33. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
34. Podle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
35. Podmínky, které musí být kumulativně splněny k tomu, aby mohl soud vyslovit nezákonnost zásahu, jsou následující: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a zásah byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).

a. Zásah ze dne 8. 12. 2022

36. Co se týče zásahu ze dne 8. 12. 2022, který byl předmětem žaloby, žalobce se brání proti zásahu příslušníků Policie ČR a domáhá se vyslovení, že jejich postup byl nezákonný. Jde tedy o tzv. deklaratorní petit.
37. Namítaný zásah může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Faktické úkony příslušníků policie jsou typickým příkladem zásahu, proti nimž se nelze v soudním řízení bránit jinak než zásahovou žalobou (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 702, bod 14, a Všetická, P. *Povaha a členění faktických úkonů realizovaných ze strany orgánů veřejné správy*. In: *Časopis pro právní vědu a praxi*. Ročník XXVII, 1/2019, s. 134). Čtvrtá podmínka výše uvedeného algoritmu je splněna.
38. Dle § 85 s. ř. s. platí, že žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Vzhledem k tomu, že projednávaná žaloba je pouze deklaratorní, není z hlediska její přípustnosti třeba zkoumat, zda se žalobce mohl domáhat nápravy jinými právními prostředky.
39. Dle § 84 odst. 1 žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. K prvnímu tvrzenému zásahu mělo dojít 8. 12. 2022. Žalobce podal žalobu 22. 12. 2022, tedy v zákonem stanovené lhůtě.
40. Vzhledem ke splnění podmínek řízení se soud dále ve vztahu k zásahu ze dne 8. 12. 2022 věnoval důvodnosti samotné žaloby.
41. Zásah ze dne 8. 12. 2022 měl spočívat ve vyhrožování žalobci příslušníky policie a v bránění v nahrávání. Z provedených důkazů vyplynulo, že žalobce se dne 8. 12. 2022 dostal do konfliktu se zaměstnanci studovny spisů Městského soudu v Praze poté, co chtěl bez

předchozího objednání nahlédnout do spisu. Policie ČR byla na místo přivolána členy justiční stráže poté, co byl žalobce na zaměstnankyně soudu vulgární a bez svolení pořizoval ve studovně spisů videozáznamy. Policisté se po svém příjezdu do budovy soudu chovali k žalobci slušně. Žalobce legitimovali a následně zjišťovali, čeho se domáhá. Poté žalobci sdělili, že k prostudování spisu je nutno se předem objednat a studovna spisů není veřejná část. Platí zde přitom určitá pravidla.

42. Z provedeného videozáznamu ani z ostatních důkazů nevyplývalo, že by policisté žalobci jakkoliv vyhrožovali. Konfrontační tón do rozhovoru vnášel pouze žalobce, který se neustále odkazoval na to, že „vyhrál soud“. Mezi žalobcem a policisty nedošlo k žádnému fyzickému kontaktu a ze strany zasahujících policistů byla patrná snaha vyřešit konflikt vzniklý mezi žalobcem a zaměstnanci soudu smírnou cestou. Jeden z policistů dokonce žalobci nabídl, že s ním do studovny spisů vstoupí za účelem objednání se na termín nahlížení do spisu, což však žalobce odmítl. Jednání zasahujících policistů tedy nelze v žádném ohledu považovat za nezákonný zásah.
43. Popsaným jednáním policistů nedošlo ani k žádnému vyhrožování žalobci, že „spáchal protiprávní čin“. Policisté žalobce pouze upozornili na skutečnost, že by svým jednáním mohl naplňovat některou ze skutkových podstat přestupků.
44. Přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“) se dopustí fyzická osoba *tím, že zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) a c) bod 3 a 4 téhož zákona se dopustí fyzická osoba *tím, že jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí, nebo úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání*.
45. Jednání, kterého se žalobce dle provedených důkazů dne 8. 12. 2022 v budově soudu dopustil, mohlo skutečně naplňovat znaky uvedených přestupků. Žalobce urážel jak zaměstnankyně studovny spisů, tak i příslušníky justiční stráže. Takové jednání může při splnění všech zákonných podmínek naplňovat výše citované skutkové podstaty. Pakliže tedy policisté žalobci sdělili, že by jeho jednání mohlo naplňovat znaky přestupku, nešlo z jejich strany o nezákonný postup.
46. Jednání policistů nelze ani považovat za křivé nařčení z přestupku. Tohoto přestupku se dle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o některých přestupcích dopustí ten, *kdo úmyslně naruší občanské soužití tak, že jiného nepravdivě obviní z přestupku*. Pro naplnění této skutkové podstaty musí být nařčení objektivně nepravdivé a pachatel si musí být vědom, že jiného obviňuje nepravdivě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2022, čj. 6 As 101/2022-32, body 9 až 11). Tyto podmínky nebyly v případě zasahujících policistů zcela zjevně naplněny. Pokud jde o oznámení přestupkového jednání, nelze pominout, že Policie ČR má povinnost oznamovat podezření z přestupku (§ 73 a 74 PřesZ). Policisté tedy pouze plnili svoji zákonnou povinnost.
47. Tvrzení policistů nebylo objektivně nepravdivé, neboť jednání žalobce mohlo skutkovou podstatu přestupku naplnit. Žalobce narušoval ve studovně spisů veřejný pořádek vulgárním chováním vůči zaměstnancům soudu a justiční stráž. Mohl též porušovat jejich osobnostní práva tím, že si je nahrával.

48. Ve vztahu k nahrávání zaměstnankyň soudu ve studovně spisů a dalších osob nacházejících se v této studovně soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu v jiné žalobcově věci, která se týkala nahrávání zdravotníků a pacientů. Nejvyšší správní soud v něm jednoznačně odlišil povinnost policie strpět nahrávání svých zásahů od nahrávání dalších osob. V jejich případě odkázal na § 84 OZ, podle něhož zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že nahrávání v nemocnici přes nesouhlas zdravotníků a pacientů nespadá do žádné ze zákonných licencí, kdy je možné nahrávat bez souhlasu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2022, č.j. 7 As 47/2022-44, body 13 až 19). Zcela v souladu s těmito závěry postupovali policisté i v nyní posuzované věci. Z provedeného videozáznamu je patrné, že policisté žalobci v natáčení jich samotných nijak nebránili, naopak uvedli, že si je žalobce samozřejmě nahrávat může. Žalobce následně v souladu se zákonem upozornili na to, že nemůže pořizovat videozáznam v prostorách studovny spisů, kde se nacházejí zaměstnanci soudu a také jiní účastníci řízení studující spisy. K žalobcem tvrzenému nezákonnému zásahu tedy ani v tomto směru nedošlo.
49. Policisté žalobce následně z prostor Městského soudu v Praze vykázali a současně jej poučili o tom, že pokud se tam ještě téhož dne vrátí, mohl by být zajištěn.
50. Dle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o policii *vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu policie, je policista oprávněn přikázat každému, aby se po nezbytnou dobu nezdržoval na určeném místě*. Jedním z úkolů policie je chránit bezpečnost osob a veřejný pořádek (§ 2 citovaného zákona).
51. Žalobce narušoval ve studovně spisů veřejný pořádek svým vulgárním chováním vůči zaměstnancům Městského soudu v Praze a členům justiční stráže. Porušoval též jejich práva, neboť si je neoprávněně nahrával a současně pořizoval videozáznam na studovně, tedy ve veřejných prostorách, kde jsou přítomni také účastníci jiných řízení a ve spisech mohou být obsaženy osobní údaje.
52. Vzhledem k jednání žalobce postupovali policisté v souladu se zákonem, když ho dle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o policii vyzvali, aby budovu Městského soudu v Praze opustil a daného dne se již nevracel. Upozornění, že žalobce může být zajištěn, pokud se do budovy soudu ještě tentýž den vrátí, je též v souladu se zákonem. Neuposlechnutí výzvy totiž může představovat přestupek dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích. Pokud by se žalobce i přes výzvu k nezdržování se na uvedeném místě nadále snažil do studovny vstoupit, mohl by svým jednáním spáchat uvedený přestupek a policisté by jej mohli zajistit dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii. I tento postup policistů byl tedy v souladu se zákonem a jednání policistů nelze ani v tomto směru považovat za nezákonný zásah.

b. Zásah ze dne 22. 12. 2022

53. V doplnění žaloby ze dne 21. 8. 2023 žalobce nově tvrdil, že se na něj při odchodu (ze studovny) jeden z policistů rozběhl a zaútočil na něj kopy a pěstmi, aniž by jej žalobce, který šel před ním, viděl. Žalobce tvrdil, že jej policisté kopali, škrtili jej a způsobili mu řadu zranění, kvůli nimž byl následně v pracovní neschopnosti. Policisté jej následně spoutali a žalobce s nimi stál na dešti v teplotě 10 °C. Pršelo na něj, policisté mu vzali čepici a rukavice a vystavili jej utrpení. Následně byl žalobce spoutaný i v nemocnici a policisté s ním byli i v ordinaci. Dále jej zadržovali na služebně a slibovali zavolání GIBS, což se nakonec nestalo. Žalobce v důsledku toho utrpěl fyzické a psychické trauma.

54. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. K druhému tvrzenému zásahu podle všeho došlo dne 22. 12. 2022 (to plyne zejména z vyjádření žalovaného a zaslaných pokladů; žalobce se k této skutečnosti nijak nevyjádřil a v doplnění žaloby oba zásahy zcela zjevně směřoval); žalobce však o tento zásah rozšířil žalobu až dne 21. 8. 2023. V rozsahu tohoto zásahu, který nemá (a z podstaty věci ani nemůže mít, neboť k němu došlo až po podání žaloby) předobraz v žalobě, byla žaloba podána opožděně (§ 84 s. ř. s.).

V. Závěr a náklady řízení

55. Protože soud dospěl k závěru, že ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu ze dne 22. 12. 2022 je žaloba opožděná, podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. prvním výrokem rozsudku žalobu v této části odmítl.
56. Ve vztahu k tvrzenému zásahu ze dne 8. 12. 2022 dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. druhým výrokem rozsudku zamítl.
57. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
58. Čtvrtým výrokem rozsudku přiznal soud svědkovi Ing. D. B. náhradu hotových výdajů spočívajících v jízdě z Vyškova na Moravě do Prahy a zpět (§ 58 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s § 29 odst. 1, § 30 odst. 1 a § 33 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů).
59. Podle § 60 odst. 4 s. ř. s. má stát proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků. Soud proto pátým výrokem rozsudku uložil neúspěšnému žalobci povinnost zaplatit státu náhradu nákladů řízení, které stát platil v podobě svědeckého přiznaného svědkovi Ing. D. B.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.